

Carthus. *Dixit Spiritus. Carthusianus, & Glossa per spiritum intelligent Angelum, ut Divini Spiritus Vicarium, qui in corpore assumptio loquitur est ad Petrum; Aptius tamen D. Cyril. Jerosolymit. Catheches. 17. D. Chrysostom. in praesenti, D. Ambros. lib. 2. de Spiritu sancto cap. 17. D. Gregor. lib. 18. Moral. cap. 2. intelligent Spiritum sanctum, qui per internam inspirationem & loquutionem dixit Petro, & haec solutio inde est probabilior ex his, quae sequuntur in versu sequenti: Ego misi illos.*

142. *Ver. 20. Surge ab oratione, in qua servidus existabat: Sæpe oratio omittenda est, vel propter officia, vel ob propriam obligationem, sic & Moysi cum esset in monte cum deo dictum est: Descende, peccavit populus tuus. Exod. 32. n. 7. de quo multa dixi variis in locis, Descende, erat enim, ut notat Lyranus, orans in superioribus partibus domus, ut patet ex principio hujus capituli.*

143. *Vade cum eis nihil dubitans. Syriacus: Proficiere cum eis nihil mente ambigens. Arabicus: Nihil habetis propter illam rem. Æthiopicus: Non ambigens quidquam; Causa autem forsitan erat dubitandi, quia metuerat Petrus fratrum reprehensionem, si ad gentes incircunscis accederet, cum eisque haberet commercium, de qua reprehensione agitur capite sequenti n. 21. & magnus Petrus nullum de se volebat dare scandalum, & cum esset tam Magnus non recusabat aliorum reprehensione.*

144. *Ver. 21. Descendens autem Petrus. Æthiopicus: Descendit de tabulario suo. Pagninus: Descendit ad viros, qui missi fuerant ad se a Cornelio; Descendit, non ab alio vocatus, sed ab instincto Spiritus motus, tamquam si eorum interrogationem audisset. Respondit: Ecce ego, quem queritis. Arabicus: Ecce me, quem petitis. O magnum documentum cunctis gubernatoribus, ut non se abscondant, ac respondant a subditis.*

145. *Quæ est causa, propter quam venisti? D. Chrysostom. Ob quam causam adestis. An D. Petrus cognovit causam adventus, dubitatur. Glossa, & Carthusianus affirmant cognovisse, tamen ut suam abscondet virtutem, ex humilitate monstrat se nescire. Glossa vero Interlinealis, D. Gregor. homil. 1. in Ezechiel. dicunt re vera nescire, quod videtur conformius simplici responsioni Petri.*

146. *Ver. 22. Dixerunt, Cornelius Centurio vir justus, ac timens Deum. Nuncii isti virtutes Cornelii exponunt, ut certiorem Petrum faciant de revelatione ei facta ab Angelo, & insuper ad ejus virtutem comprobandum addunt: Testimonium habens ab universa Iudeorum gente. Syrius: De quo honorificum fert testimonium Gens Iudeorum. Arabicus: Cuius virtuti attestatur universa plebs. Arias, Testimonio ornatus Divino.*

147. *Judæi maximè adversabantur gentibus, inde maxima laus Cernelli, quod à suis contrariis rectum haberet testimonium, sicut ille alius. Luc. 7. n. 4. & 5. Responsum accepit ab Angelo. Responsum supponit interrogationem, ac postulationem, quæ quidem nulla legitur, merita tamen Cornelii postulabant, & interrogabant ab Angelo tale responsum. Hac moraliter sint dicta, tamen genuinè in radice Graeca respondere idem est, ac oraculum dicere, & dare, & ita Oecumenius legit Oraculum accepit D. Chrysostom. Oraculo admonitus.*

148. *Ver. 23. Et introducens eos recepit hospitio, benignè, ac familiariter cum eis agens, & cum moderata copia, & mensa; hoc enim hospitaliter denotat cum sobrietate Apostolica, & pro illa die cum Petro remanserunt, ut à labore itineris requiescerent: Sequenti autem die surgens, sedulò profectus*

est cum illis, ut ait Lyranus obediens divinis manu. Lyranus.

149. *Et quidam ex fratribus ab Joppe. Syriacus: Et comitatus est eos unusquisque ex fratribus, ob extimum amorem, quem conceperant erga Petrum, non poterant ab eo separari, ideo aliqui eum comitati sunt, cum illis tribus viris missis a Cornelio. Illi autem, qui comitati sunt Petrum erant ad minus sex, ut patet ex cap. 11. n. 12.*

QUÆSTIO XIX.

Quare Petrus cum esset hospes in domo Simonis Coriarii, hos Cornelii nuntios excipit hospitio tamquam in domo propria?

150. *In illa Sancta primitiva Ecclesia omnibus omnia erant communia, ac sub pedibus Apostolorum, præcipue ad pedes Petri ponebantur; ac proinde ex eis dispositione cuncta ordinabantur. Cum autem Simon Coriarius esset vir justus, & prob., fidelissimusque Christianus, sua omnia erant communia, atque ad nutum Petri disponenda.*

Petrus ut caput, ac exemplar omnium Prælatorum benigne excipit peregrinos, ut cæteri tali

151. *Multa beneficia ex hospite peregrinis. exemplo formati ejus vestigia sequuntur: Omnes maximè commoventur, ac impelluntur magnorum D. Ambr.*

exemplo, quod multi comprobant. D. Ambros. lib. de Abraham cap. 5. & lib. 1. de offic. cap. 21. Abramus hospitalitate exceptit ipsum Dei filium, & magnam Sanctissimam Trinitatis cognitionem, meruitque procreare Isaac. Genes. 18. Loth evasit in cendum, Genes. 19. Raab salutem est confecta, Josue. 2. Josue 2. Vidua Sarephathæ Parentis Eliae à fame per tres annos liberatur, filiumque redivivum obtinet. 3. Reg. 17. Sunamitis hospitio Elisei impetrat filium, & mortuum suscitatum, & oleum, ut reddat creditori suo. 4. Reg. 4. & Zachæus dum hospitio. Luc. 19. recipit Christum, facta est salus ipsi, ac toti domini eis. Luc. 19. Et Discipuli in Emmaus dum sub forma peregrini Christum excipiunt hospitio, meruerunt esse inter primos, qui eum resuscitatum viderunt. Luc. 24. & monet D. Gregor. homil. 23. 4. Reg. 4. in Evangelio. Sunt enim non modo ad hospitium invitandi peregrini, sed etiam cogendi exemplo, sedentium in Emmaus.

Hinc Paulus scribens 1. ad Timoth. cap. 3. n. 2. exhorts ait. Oportet Episcopum irreprehensibilem esse, unius uxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalalem, Doctorem. Cur non commendat eum esse charitativum, benignum, eleemosynarium, sed hospitalalem? Hospitalitas, ut ex D. non ius: Chrysostom. Ruperto norat Paulus Burgens. ad cap. 18. grinos usq. Genes. Respicit extraneos, ac alienos à patria, & cipiat. terra sua, ideo Apostolus maxime recommendat hospitalitatem prius, quam charitatem, quia charitas incipit à se ipso, & à suis, at hospitalitas tendit in extraneos, ac alienos, in quo maximè refugiet Episcopi dignitatis splendor, dum ipsos extraneos, ac alienos à suis suscipit, fover, ac cibat.

Ad quod graviter exhortatur Abrahamus non solum jam citato cap. 18. sed etiam quia ut dicitur Gen. 3. cap. 21. n. 23. Genes. Abraham verò plantavit nemus Jonath. in Bersabee. Jonath. legit: Plantavit hortum arborum tamquam sum, de sum, & plenum optimis fructibus, ac proinde Dei regni pendi omni jucunditate, ac amicitate, valde delectabile, & ad quid tale nemus ac hortus tam gratus omnibus sensibus extruitur, & plantatur? Respondet Lyranus: Propter hospites transentes repientes, ut amicitate loci recrearentur. Audiamus nunc

Cap. XI. à Vers. 24. usque ad 29. 263

Rabbi. Samuel. *nunc electionem Rabbi Samuel dicuntis: Plantavit Paradisum, Paradisus locus proprius est habitacionis Dei, quomodo ergo locus constructus ad excipiendos peregrinos dicitur Paradisus tamquam habitationis Dei; quia Abrahamus tanta gratia, benevolenta, ac veneratio peregrinos excipiebat, ac si in eis Deum reciperet. Dicent electi in extrema illa die, Domine, Quando te vidi nus hospitem, & collegimus te responderet Christus D. Amen dico vobis, quandiu fecisti uni ex minimis istis fratribus mei, inibi fecisti, Matth. 25.*

152. *Cum audisset Laban venisse Jacob filium sororis suæ currit obviam ei, Et amplexus est; & in oscula ruens duxit eum in dominum suum. Gen. 29. n. 13. Admiratio sane dignum est, quod Laban homo rusticus ferus, ac malæ indolis tam latuus, ac jucundus recipiat Jacob, tanta benevolenta, ut antequam Jacob ad ipsum accedat, ei obviam occurrat. Unde illius rusticana feritas, ac indomita disciplina sic mitescit ac commutata est? Sic erat illis antiquis Patribus in animo impressa, ac insculpta affabilitas in peregrinos, ut nulla indisciplinata feritas illam potuerit despiciere, quin potius summa benignitate, atque alacritate illis subveniret. D. Chrysostom. ibi ait: Considera, quomodo sacra Scriptura nos doceat mores veterum, quanta in excipiendis hospitibus fuerint alacritatis, ecce Laban, qui cucurrit & ipse in occursum Jacob, & salutavit eum.*

153. *Qui autem peregrinos non receperint, & duri fuerint in eos, multum timeant divinam justitiam: Ait Christus D. Matth. 10. n. 14. Et quicunque non receperint vos, executes foras de domo, vel Civitate excutie pulvrem de pedibus vestris, Amen dico vobis tolerabilius erit terra Sodomorum, & Gomorrha run in die Iudicii, quam illi Civitati. Cur mandat Dominus excutere pulvrem de pedibus? Geometra in Catenæ Græca ad cap. 10. D. Luce. Simplicerius vult pulvrem excui, ut hac ratio ostendat se nihil ab eis accepisse, ut ita judicium durissimum sustineant cum nullam charitatem erga peregrinos habuissent.*

154. *Autor. 10. n. 24. Altera autem die introiit Cæsarea, Cornelius verò expectabat illos convocatis cognatis suis, & necessariis amicis. Num. 25. Et factum est cum introiisset Petrus, obvius venit ei Cornelius, & procidens ad pedes ejus adoravit. Num. 26. Petrus verò elevavit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum. Num. 27. Et loquens cum illo intravit, & inventus multos, qui converterantur. Num. 28. Dicitque ad illos: Vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudeo conjungi, aut accedere ad alienigenam. Græcus. Syriac. Graceus: Nefas esse. Syriacus: Non licere. Æthiopicus: Communicare d. Chrysostom. Adherere. Arabic. d. Chrysostom. Adire. Biblia Gothica apud Marianam: Iniquum, abominabile, nam Judæi maximè adversabantur Biblia. gentibus tamquam alienigenis à lege dei, ut hominibus infidelibus, & immunitis, è contra vero etiam gentes continebant Iudeos, ut homines singulares in religione, cultu, ac ceremoniis in his omnino sibi contrarios. Sed mihi ostendit. Æthiopicus: Mihir revelatum est. Ex quo constat iam Petrum intelligere sensum visionis linteum, ac animalia, ubi denotabant gentes, quas occisis earum peccatis deus purificaverat.*

155. *Vers. 19. Sine dubitatione vei. Syriacus: Expedire veni. Arabicus: Sine reluctatione. Chrysostom. Absque contradictione. Vatabl., Pagninus incutenter. p. Chrysostom. Arias in contradictione, ac proinde summa diligenter. Vatabl. Petrus ex visione linte, & ex revelatione sibi a Arias.*

156. *Num. 29. Proper quod sine dubitatione veni accersitus: Interrogo ergo ob quam causam accersistis me?*

157. *Versiones, CUM EXPOSITIONE VI.*

158. *Vers. 24. A Litera autem die, hoc est in crastino recessu Petri à Joppe; nam ut patet ex tabulis Adrichomii, Cæsarea distat à Joppe spa-*

tio quindecim leucarum; seu horarum, quod in duabus diebus facile confici potuit, & missi à Cornelio morar fecerunt alteris duobus in itinere, & sunt quatuor dies.

Cornelius autem expectabat eos. Syrus: Praestolab. Syrus.

in eis congregatis ad se omnibus filiis cognitionis sue. Arabic.

Arabicus: Lanque convocaverat omnes ad se amicos suos. Ut multa cum reverentia exciperetur Petrus, omnesque illius doctrina fierent participes. Et necessarii amicis. Intime, & maximè coniuncti.

Et factum est cum introiisset Petrus. D. Chrysostom.

Ubi advenit Petrus. Oecumenius: Cum autem contigit introisse Petrum, quid deinde contigit. Centurio procedens adoravit cum Cornelius cum esset vir

justus, ac fidelis recte sciebat Petrum non esse Deum, vel Angelum sed adoravit adoratione civili, & humana, quam solemus exhibere magnaibus, ac viris Ecclesiasticis etiam genitiflexo.

159. *Ver. 26. Petrus elevavit eum, dicens: Surge, græcus: Quid facis? Surge, hoc prestitit Petrus mo. Græcus.*

destia, ac humilitatis causa, & ait: Ego homo sum, tui similis humana natura; nam quamvis Petrus esset valde magnus, semper humilitatem sectabatur, veniens enim Joppen, non apud aliquem magnum, & principem, sed apud dominum plebeiam, ac Coriarium hospitatur.

160. *Vers. 27. Et loquens cum illo. Syriacus: Cum lo. Syriac. querebas ei. D. Chrysostom. convenienter, qui simili d. Chrysostom. fuit.*

adherent, docet Chrysostomus exponeat Petrus conditionem suam, nempe quod esset homo, & cum introiisset invenit multos, qui expectabant ejus adventum.

161. *Vers. 28. Dicitur, Vos scitis, quomodo abominatum sit viro Iudeo conjungi, aut accedere ad alienigenam. Græcus. Syriac.*

Graceus: Nefas esse. Syriacus: Non licere. Æthiopicus: Communicare d. Chrysostom. Adherere. Arabic. d. Chrysostom. Adire. Biblia Gothica apud Marianam: Iniquum, abominabile, nam Judæi maximè adversabantur Biblia.

gentibus tamquam alienigenis à lege dei, ut hominibus infidelibus, & immunitis, è contra vero etiam gentes continebant Iudeos, ut homines singulares in religione, cultu, ac ceremoniis in his omnino sibi contrarios. Sed mihi ostendit. Æthiopicus: Mihir revelatum est. Ex quo constat iam Petrum intelligere sensum visionis linteum, ac animalia, ubi denotabant gentes, quas occisis earum peccatis deus purificaverat.

162. *Vers. 19. Sine dubitatione vei. Syriacus: Expedire veni. Arabicus: Sine reluctatione. Chrysostom. Absque contradictione. Vatabl., Pagninus incutenter. p. Chrysostom. Arias in contradictione, ac proinde summa diligenter. Vatabl. Petrus ex visione linte, & ex revelatione sibi a Arias.*

163. *Quare D. Petrus tam confidenter conversatur cum his hominibus gentilibus, cum olim stans cum illis ceciderit, ac negavit?*

164. *In nocte sacratissimæ Passionis in atrio Pontificis, Joan. 18. n. 18. Stabant autem servi, & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se, Joan. 18. erat cum eis Iudas Petrus, & calefaciens se. Quid inde*

Difficul-
tas que-
stionis.

inde consequutum est, ut negaret Divinum Magistrum, & cum juramento, & anathematizans se, cur ergo non timet talium consortium, ut ab eis fugiat & declinet, nam prudentis est periculi occasions vitare, in quibus aliquando ceciderit.

164. Petrus in atrio pontificis se intronis in eorum consortio, ac societate, & inde ex eorum familiaritate ruit, ac corruit, at vero modo cum militibus missis à Cornelio dixit Spiritus Petro: *Surge itaque descendere, & vade cum eis nihil dubitans.* *Auctor. 10. n. 20.* Ideo securus, animoque quieto ibat, nil mali sibi timens. D. Chrysost. *Vide, ait, quanta securitas intus vocat, ne quid grave ei accidat, & fiderent vicitat cum eis.* In loco, in quo Deus te constituit, & ad quem te vocat immunis es ab omni periculo, ipse te custodit, & liberabit.

165. MANDAT Deus Moysi ut Virgā, quam manu tenet, in terram projiciat, quod cum fecisset Moyses versa est in colubrum, ita ut à facie ejus fugeret ipse, & ait ei Deus, *Exirende manus tuam, & apprehende caudam ejus, extendit, & tenuit.* *Exod. 5. n. 4.* in cauda colubri magnum periculum later, nam ut tenet Bartholomus Anglicus lib. de proprietatibus rerum tract.

Anglic. Deus, si mittit ad pericula, & custodit. 18. Colubri cauda maximè venenosa est, & multum ludit, deinde cauda apprehensa, poterat ore mordere? Cur ergo non mandat caput apprehendere, vel medium corporis, in quo tot pericula non imminebant? Nihil timendum: Deus est, qui mandat, facie ejus omne periculum evanescit, ipse imperat, & custodit. Nostra D. Cyril. de Incarnat. *Apprehende caudam, manus mea cum manu tua.*

166. Ut Jacob fratri sui Esau benedictione frueretur, ex consilio matris sue afferit duos hædos, quos ipsa optimo modo condivit, & adaptavit, induit Jacob optimis vestimentis offert cibos ad Patrem, qui largo sermone se diffundit in benedictione impendenda, tunc ait Textus: *Vix Isaac sermonem imploverat, & egresso Jacob foras venit Esau.* *Gen. 27. n. 30.* Magna consideratione dignum, quod dum Jacob tor, & tanta agit, dum Isaac multum in verbis dilatatur non inter haec venit Esau, sed postquam Jacob egressus est foras è domo, tunc immediate venit Esau homo ferus, & indomitus, Jacob ex inspiratione, ac impulsu divino impetravit benedictionem, ne ergo aliquid dannum patetur à fratre, & ab omnibus incommodis esset immunis ordinat Deus, ut Esau moram faciat. D. Chrysost. ibi: *Quis inquit, non admiretur, & obstupescat infabiliter Dei dispensationem?* quod non prius Esau de ratione advenit, quoniamque solverebat actus illius argumentum, & ille accepta benedictione à Pare discessit, non hoc absque causa factum est, nam si prius in frarem incidisset, forsitan ipsum intermissione virtus ira, sed manus Dei erat, qua puerum salvabat.

167. Deus à periculo custodit, ad quod vocat. 1. Chrysost. *U*t cum multa magnificentia excipiat Petrum, omnibus præbens exemplum quanto cultus tantus Ecclesiæ Pontifex sit venerandus. Deinde præ gaudio, quia drachma salutis animæ sue sit inventa adveniente Petro, ut illa altera mulier prælatitia convocat amicas, & vicinas, *Luc. 15. n. 9.* Tandem, ut ait D. Chrysostom. *homil. 23. in Acta:*

QUÆSTIO XI.

Quare Cornelius cum expectaret adventum Petri convocat suos intimos amicos, & familiares?

167. Christi schola facit communem bonum. D. Chrysost. *U*t cum multa magnificentia excipiat Petrum, omnibus præbens exemplum quanto cultus tantus Ecclesiæ Pontifex sit venerandus. Deinde præ gaudio, quia drachma salutis animæ sue sit inventa adveniente Petro, ut illa altera mulier prælatitia convocat amicas, & vicinas, *Luc. 15. n. 9.* Tandem, ut ait D. Chrysostom. *homil. 23. in Acta:*

Hoc amici officium, hoc pius est in tantis bonis amicos facere socios.

Vocat Christus d. Mattheū è telonio, qui secutus est eum: *Et factum est cum accumberet in domo illius, multi publicani, & peccatores discumberant cum Iesu, & discipuli ejus,* *Marc. 2. n. 15.* Qui sine Marc. 2. dubio invitati fuerunt à Matthæo, & quoniam con Primus gradus A- filio: *humanæ salutis amore, ut hospitio cogat homines, in seculi epulo, menisque inviteret, ut divinum Magistrum monentem audiant.* In quo maximè salute. agere de aliorum

notandum, quod ubi primum est advocatus ad Apostolatum; primus illius gradus, primus illius

est de humana salute negotium agere, ad divinum

Præceptorem omnes convocare, ut ad cœlestem

viam reducantur Victor Antioch. ad citatum locum

ait; quod *Mattheus convocat, ne ipse solus beneficium accipiat.*

Cum Pharisæi accedentes ad Christum arguerent sacros Apostolos, de eo quod manducantes panem mantis non lavarent, eos gravissimè arguit divinus Magister, *Matth. 15. n. 3.* *Quare & vos transgredivimini Dei mādatum propter tradiciones vestras, Hypocrite, bene prophetavat de vobis Isaías: Populus hic labitis me honorat, cor autem longè est a me,* *Isai. 29. n. 13.* Hæc autem vox aliquos auditores arcebat ab schola, ac doctrina Christi audienda. Accedunt ad divinum magistrum Apostoli dicentes: *Tunc accedentes ad eum discipuli ejus dixerunt ei; scis quia Pharisai audito hoc verbo scandalizari sunt.* Apostoli, videlicet *discipuli tui*, *qui a te fugerent ab audienda sui præceptoris doctrina, quo te-* magno dolore afficiebantur apostoli, cum auditorū salutis negotium omnino periret. Cajet. *Discipuli curabant, ne Pharisai, qui cespitaverant, ruerent.* Caiet. Charitate, ac zelo salutis tamquam manum supponebant, ne auditores graviori lapsu ruerent deperito animæ bono.

Magnifica veste adornat deus Sacerdotem antiquum indumento talari, & in extremitate mala putnica, mixta in medio tintinnabulis, *Exod. 28. n. 33.* *Sacerdos Cur in tunica tot sonant crepitacula!* Cur tot vox pro omnibus erat. *Ut in his admoneretur Populus Judaicus de lege observanda;* Cur Sacerdos ingredetur Sancta Sanctorum, ut pro eis oraret, indeque fieret eis manifesta charitas Pontificis in eos. Arnold. tract. Arnold. de septem Verbis ait: *Nec enim magnum est sibi vivere, nisi etiam satagat alios secum vivere.*

QUÆSTIO XII.

Quare d. Petrus prohibet adorationem, quam ei exhibebat Cornelius?

171. *V*idens Cornelius d. Petrum procidens adoravit eum; petrus autem tamquam manu apprehensa: *Elevavit cum dicens: Surge, quod multi ex eo dicunt factum esse, quia talis adoratio non erat licita, sed prohibita inter Iudeos;* hoc est verum de adoratio civilis, & urbana. *citat. & urbana.* Reg. 1. 3. Reg. 1. n. 47. & filii Prophetarum videntes, quod spiritus Eliae requiebat super Elisum, venientes in occursum ejus adoraverunt eum proli in terram. *4. Reg. 2. n. 15. 4. Reg. 2.* Deinde Cornelius erat vir justus & timoratus, & recte sciebat, quod petrus non erat aliquid supra hominem.

Petrus

Petrus tamen ex humilitate, ac modestia recusat se adorari à Cornelio, ne ex tanto honore aliiquid supra se existimetur. D. Gregor, lib. 21. Moral. cap. 11. ait: *Quia ergo humiliari sibi plusquam debuit proximum vidit, ne ultra humanitatis metas mens intumesceret, esse se hominem cognovit, quatenus illati sibi honoris elationem frangeret ex considerata qualitate conditionis.* Petrus in tanto honore bene noverat suæ nature qualitatem, & has sui notitia deponit arrogantiā; Neemo se liquido agnoscat, qui alte caput erigat, quod firmat idem gregorius 2. part. cura pastoralis cap. 6. ubi sic ait: *Petrus, Autore Deo, Sancta Ecclesia principatum tenens à bene agente Cornelio immoderatus venerari recusat, seque illi similem agnoscat.*

172. D. Greg. *Vt iactantiam Petrus de ponat, se habemine dicit.* D. Greg.

Homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites, dico huic vade, & vadit, & alteri veni, & venit, Matth. 8. n. 9. Ne de militari se jactet imperio, & quod sub se ad ejus nuntium tantam militum copiam partem habeat, villem sui generis exponit conditionem. D. Bernard. epistola 42. inquit: *Homo sum: jam quid inferas suspectam non habemus iactantiam! præmissa siquidem est humilitas, ne altitudo precipiter, nulla vehementior, ac fortior occasio arrogantiæ deprimenda, quæ si homo se hominem è luto scilicet vili factum agnoscat.*

173. D. Greg. *Homo un de dictis.* D. Greg.

Homo reneat oculos in suo principio, ne intumescat. D. Bern.

Homo reneat oculos in suo principio, ne intumescat. D. Bern.

174. D. Greg. *Homo un de dictis.* D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.

Homo un de dictis. D. Greg.